

בלעדי החשבון לא ירים איש ידו ורגלו

הכמ"ה (הרב משה כלפון הכהן), גדול רבני ג'רבה, פיתח בראשית המאה העשרים תפיסות חינוך מקוריות ואמיצות. שמרנות דתית רדיקלית פסעה יד ביד עם חדשנות פדגוגית מרשימה ולימודי מתמטיקה ומדע. ירון נעים משרטט קווים לדמותו של מנהיג ששום סטריאוטיפ אינו הולם אותו

צילום: אלאמי

בית הכנסת אלגריבה בג'רבה: אסור להתחתן עם יהודים תומכי כ"ח, לשנות מיינס ולאכול מפתם

ירון נעים

פתח דבר

הכמ"ה ג'רבה רחוק באופן עקרוני את כניסתו של ארגון כ"ח, הוא אליאנס, בלא פחות מארבע הזדמנויות שונות ולא היססו להכריז בשנת 1904 חרם על הארגון ועל היהודים שישלחו את בניהם לבית ספר זה, מתוך ידיעה שפעילות כ"ח הביאה רבים מהיהודים לחילון ולנטישת חיי הדת והמסורת. האי ג'רבה, שזכה לכינויים כגון האי הפלאי, אי הכוהנים ועוד, שוכן בדרומה של תוניסיה. באי זה התגוררו בין המאה השבע-עשרה למאה העשרים כ-5,000 יהודים - מספר קטן יחסית, אך חשיבותם מבחינה

ד"ר ירון נעים, מחנך וסגן מנהל בתיכון אמ"ת בבאר שבע, בוגר מרכז מנדל למנהיגות בנגב, כתב עבודת דוקטור על הכמ"ה

תורנית, למן המאה השמונה-עשרה, עלתה עשרות מונים על מספרם. ליהודי האי מאפיין ייחודי: הם חיו בשתי שכונות מבודדות לחלוטין. בשכונה הגדולה (חארה אלכבירה) התגוררו כשני שלישי מתושבי האי היהודים ואילו בשכונה הקטנה (חארה אלזרי'ה) כשליש מיהודי האי. מספר קטן של יהודים חי בשכונה המוסלמית הגדולה באי, שנקראה חומת-א-סוק. החרם של רבני ג'רבה על ארגון כ"ח והעובדה שיהדות זו נותרה למעשה המקום היחיד שהארגון לא הצליח לפעול בו באזור צפון אפריקה עוררו רושם שבמשך דורות לא חל כל שינוי באורח החיים של היהודים באי ג'רבה ושהוא נותר שמרני בדומה לאורתודוקסיה של היהדות החרדית באירופה. אלא שמתברר שחלו שינויים גדולים בתודעת יהודי ג'רבה

ובאורחותיהם, ומקורם לא היה "יבוא" חיצוני. רבני האי, ובראשם הרב כלפון משה הכהן (הכמ"ה 1874-1950), גדול רבני ג'רבה, לא נותרו אדישים לתהפוכות המודרנה ובה בעת הם הקפידו קלה כבחמורה על מצוות הדת היהודית. אם כן הדילמות העכשוויות של היהדות החרדית בישראל כבר נידונו בהרחבה לפני יותר ממאה שנה, ודווקא בצפון אפריקה מכל המקומות בעולם.

החינוך הטרומי-מודרני בג'רבה

התלמיד היהודי בג'רבה החל את מסכת לימודיו בגיל ארבע-חמש במוסד לימוד שנקרא מעללם או כותאב. תנאי הלימוד בכותאב היו קשים, כי מורה אחד בלבד לימד מספר

גדול של תלמידים בגילים שונים. ככל שהמלמד היה מקובל יותר, כך ביקשו יותר תלמידים ללמוד אצלו. מספר תלמידים בכיתה עלה לעתים על חמישים. הלימודים היו ללא ציונים או תעודות. הלימוד נמשך מעל עשר שעות ביום, בכל ימות השבוע, לרבות שבת, וכלל הפסקת צהריים בת שעתים כדי לאפשר לילדים לאכול בביתם. תלמידים מצטיינים המשיכו ללמוד עד נישואיהם, ואילו תלמידים שנשרו החלו לסייע בפרנסת הבית.

אסור להתחתן עם יהודים שתומכים בכ"ח, לשנות מיינס ולאכול מפתם

הכמ"ה ויחסו לארגון כ"ח

הכמ"ה לא חשך את שבת לשונו מארגון כ"ח והתבטא נגדו בחריפות רבה. למשל כאשר חשש מפני הפרת החרם, הוא נדר נדר ולפיו אם ידע בביטחון שבית הספר כ"ח לא יפתח בשכונת חארה כבירה, הוא ילך לבית הכנסת אל-גריבא וייתן חמישה פרנק לצדקה.

לכ"ח? בתוניסיה היה מקובל לחשוב ש"האומה הכובשת" פותחת בתי ספר ו"בולעת" את הנכבשים. לביטוי זה, "האומה הכובשת", נתן הכמ"ה משמעות כפולה: השלטון הצרפתי, שאחת ממטרותיו העיקריות היתה להפיץ את התרבות הצרפתית, וארגון כ"ח, שאת תוצאות פעולתו השלילית מבחינת הדת ראה הכמ"ה בקרב יהדות תוניסיה. "בליעה" זו של האומה הנכבשת מתרחשת בארבעה מובנים: "מצד השפה, מצד השמות, מצד

בקלישאה יש גרעין של אמת: דוגמה אישית, הנהגה, אנשי מעלה שינהגו באופן ראוי לחיקוי - כל אלה הם כמובן עמוק (גם) חינוך. בטח לא מערכת בתי הספר לברה.

אז מה אומרים: מעדיפים לתת דוגמה אישית, להיות מופת אלטרנטיבי לאותה תופעה מגונה. בה בעת מותר להפגין, למחות, לשוחח, לשכנע וכן, גם ללמד.

ולהניח לגנות ולמודות המסורות לפתור לנו את המשבר. צוות המורים של שכבה ח' יטפל באלומות, הצוות של ט' יטפל בנגע הסמים, ואילו צוות י"א יטפל בחוסר הסובלנות הפוליטי.

מה הבעיה פה בעצם: לא נכון שהכול עניין של חינוך. נדמה שבשעה שיש בעיית עומק חברתית או תרבותית הסיסמה "חינוך" נשלפת כאילו מכאן והלאה אפשר לנשום לרווחה

משפט אופייני: "תאמין לי, כל השחיתות הזאת, מעשי האונס הללו, תרבות הנהיגה הזאת, חוסר היכולת לעמוד בתור והחום המתיש באוגוסט - זה הכול עניין של חינוך!"

מתי אומרים: בנאומי בחירות, במאמרים של בכירי העיתונאים כאשר מתגלה שערורייה ציבורית חדשה, בשעה שאנחנו מרכילים על אותו ילד שהושעה מבית הספר אחרי שנתפס כותב גרפיטי על דלת המנהל.

הכול עניין של חינוך

המנהגים וכן מצד עוזבם את תורת ה"ה" המורים נראים כיהודים, אך כוונתם האמתית היא "לשרש תורה ומצוות". הכמ"ה אומר: "לדעתי אסור אפילו להיכנס למקום זה (בתי הספר של כ"ח) אפילו כניסה בעלמא והרי הם כבתי עכו"ם". הרעות שירכשו התלמידים מארגון כזה עלולות להערכתו להשתרש אצלם עד זקנה ושיבה, ולכן אסור להתחתן עם יהודים שתומכים בכ"ח, אסור לשתות מיינם ואסור לאכול מפתם. בעצם מובע כאן חשש ממדרון חלקלק: "יהודים שהקלו בדברי חז"ל פרקו לאחר מכן עול מצוות והיו למינים [כופרים] גמורים". גם כיום, מזהיר הכמ"ה, אלו המלמדים את בניהם ובנותיהם לשונות זרות "בטרם יכירו ובטרם השתרש בלבכם טיב האומה הישראלית" עלולים לגרום לילדיהם להיבלע בין האומות. ולכן יש ללמוד שפה זרה רק אם מוכרח... ואין להוסיף עליו". ההסתייגות האחרונה חשובה. הכמ"ה אסר לכאורה לימוד של שפה זרה, אולם יש לדעתו מקרים שבהם אין מנוס מזה. רטוריקה נוקשה שמקפלת בחובה גמישות

המלמד להפריד את בניהם מחברים כאלה. אם יראה המלמד שהתלמידים השליליים אינם חוששים ואין להם תקווה, עליו להודיע להוריהם כי עליהם לעזוב את בית הספר. במקרה כזה מותר, באופן יוצא דופן, להשתמש בדרכי "פוליטיקא, האלכסון וההטיה", כלומר "שקרים לבנים", כדי להרחיק את הנער הפוחז מבלי לגרום לו ולהוריו להתקומם כנגד המלמד. הכמ"ה הרגיש כי על הגורם האחראי בחינוך, קרי המלמד, לנהוג בנחת ובלו קפדנות. התנהלות ראויה זו של המלמד מכוונת לשמר את מעמדו הסמכותי מבלי שכבודו ייפגע עקב שימוש באלימות, המביא לירידת קרנו ולהפחתת הרושם והסמכות שיש לו אצל התלמידים. על כן אסר הכמ"ה על המלמד להגיב בספונטניות על חוסר המשמעת של התלמידים, אלא אדרבה, יש לו להסביר לנער את הבעייתיות של מעשיו, להתריע בפניו פעמיים או שלוש ורק לאחר מכן "יכנו או יכעס עליו מן השפה ולחוץ [...] בלי כל כעס פנימי". באותה נשימה הזהיר כי הכועס מתבלבל עליו דעתו או אינו פועל כשורה, ואין חייו חיים וכל ימיו מכאובים, ועל כן יש להימנע מכעס ואין אפילו לשהות בחברת כועסים. שיקול חדש המופיע אצל הכמ"ה הוא התחרות: הכמ"ה הזהיר את המלמד כי הורים בלתי מרוצים עלולים להעביר את בנם למלמד אחר ועל ידי כך לגרום לו נזק כלכלי, מאחר שיהיו לו פחות תלמידים ופחות הכנסה.

הכמ"ה אסר לכאורה לימוד של שפה זרה, אולם יש לדעתו מקרים שבהם אין מנוס מזה. רטוריקה נוקשה שמקפלת בחובה גמישות

יש לו להסביר לנער את הבעייתיות של מעשיו, להתריע בפניו פעמיים או שלוש ורק לאחר מכן יכנו או יכעס עליו מן השפה ולחוץ

שיטות פדגוגיות:

שיטת הלימוד: הכמ"ה קבע כי יש צורך לחנך את התלמידים תחילה על ידי הסבר ארוך ואחר כך שינון בקצרה, כדי שיזכרו את הדברים היטב. גישתו מזכירה את התלמיד מודרנית: ללמד את התלמיד בכל פעם חלק מהאמנות, המותאם להתפתחותו וליכולתו, ואז לאפשר לו להתנסות בה. כך מכשיר התלמיד את עצמו למעשה, מהקל אל הכבד. עוד קבע כי יש להקשות על התלמיד בשאלות שונות כדי לחדד את שכלו וצייץ כי עד שהתלמידים לא יבארו היטב את הנושא, יקפיד המלמד שלא "יראה להם פנים".

תלמידים מתקשים: הכמ"ה טען שכדי להגיע לתוצאות אל לו למלמד למהר ולהסביר את הקושי הלימודי, אלא עליו להניח לתלמידים לטרוח, ורק אם בכל זאת לא הצליחו, יסביר להם את הפתרון. הוא לא שכה לציין כי על המלמד "ל[זרום להיות מתונים בדין ובהוראה" וללמוד מסכת אבות שחשיבותה גדולה. הכנה ראויה לשיעור: כדי ללמד גמרא, קבע הכמ"ה, או אפילו לימוד "ארבע אמות של הלכה", על המלמד ללמוד בעצמו את הסוגיה לפני שהוא מלמד לתלמידים ולא ללמוד אותה יחד עמם, שהרי כך אין התלמידים לומדים ממנו אלא שווים לו. ואם מדרגתם אף גבוהה משלו הרי שמבינים הם שאין הוא טוב מהם בהכנה ויבואו לידי זלזול בו. נושאי הלימוד: חלק מנושאי הלימוד כוללים גם המצאת רעיונות לטובת הפרט והכלל לקיום האומה, התורה וארץ ישראל, כפי שנהג לעשות בעצמו. אפשר לראות שהכמ"ה הגדיר את הפעולות החינוכיות ככוללות הן לימודי קודש והן לימודי חול. זאת ועוד, הוא הרגיש את חשיבות מקצוע החשבון והגדירו "דבר הכרחי אם למילי דעלמא או למילי דשמיא [בין לדברי חול בין לדברי קודש] [...] ובלעדי החשבון לא ירים איש ידו ורגלו". ברור אפוא מדוע הגדיר הכמ"ה כאידאל את האדם השלם בחוכמה ובמדרע, וקבע כי כל אדם חייב להשתדל להגיע למדרגה זו.

סיכום

רבני ג'רבה דחו את ארגון כ"ח, משום שהבינו שהדבר יפגע בקהילה היהודית מבחינה רתית. בשונה מהרבנים באירופה, שגרסו בנוקשות "חדש אסור מן התורה", הם לא התנגדו לגישות מודרניות, כשם שלא תמכו בהן. "הכול לפי העניין". עיקרון זה מבוסס על גישתו של רבי מאיר בעודו לומד תורה מאלישע בן אבויה, רבו הגדול שכפר בעיקר (לכן קיבל את הכינוי "אחר"). לתמיחה חכמים על לימוד תורה מכופר נענו כי "תוכו אכל וקליפתו זרק". בכך גילו אומץ לב וגמישות רעיונית במפגש עם הזר, האחר, המאתגר, שרבני ימינו יכולים לקנא בו.

השתלמויות בנושא איכות הסביבה

מגוון קורסים חווייתיים ומהנים לעובדי הוראה לאיגוד וותק של למעלה מ-20 שנה בקיום קורסים לאלפי מורים. הקורסים מוכרים לגמול השתלמות. מוכר לעובדי הוראה בשנת שבתון

קורסים בלמידה מרחוק: חינוך לקיימות | אדם וטבע הסביבה בה אנו חיים סביבה גלובאלית | שימוש מושכל במשאבים בניה ירוקה | חדש ישן ומחודש סביבה ויהדות | המים בישראל טבע ונוף במישור החוף סביבה בריאה | מזון תזונה, ובריאות ועוד

קורסי סיור: בירושלים | באתרי מים באתרי פריחה | לטייל עם התנ"ך

סמינרים מרוכזים: בים המלח | באילת | בירושלים | במישור החוף

קורסים פרונטאליים וסדנאות: איכות הסביבה | תזונה נכונה בישול בריא | מיחזוש

פרטים והרשמה: באתר האינטרנט: www.e-a.org.il טל' איגוד: 08-6766007/1 אוריאל גבאי: 052-9256567 uriel@e-a.org.il רחוב עליית הנוער 2, אשקלון ליצירת קשר סרקו את הברקוד

לימודי תעודה והשתלמויות לעובדי הוראה בפועל ובשבתון

- השתלמויות בתחומים שונים
* הוראה מתקנת קריאה, כתיבה וחשבון
* אסטרגיות למידה
* כלים להבנה ולהתמודדות עם תלמידים בעלי הפרעות קשב וריכוז ולקויות למידה
* טיפול באומנויות כאמצעי הוראה
* ביבליותראפיה
* פיתוח כישורים חברתיים בקרב ילדים
* עקרונות השילוב לילדים דיפרנציאליים אשר מאובחנים בתפקוד גבוה
* גיל ההזדמנות: להיות מחנך משמעותי
* מעצבים את החינוך - העיצוב החזותי ככלי שימושי

- לימודי תעודה
* תכנית התמחות במדידה והערכה
* חינוכית בית ספרית
* עריכה לשונית
* מורה מומחה בהערכה וטיפול בתלמידים עם לקויות למידה
* הכשרת גננות לגילאי לידה עד ארבע במגזר הפרטי
* קורס הכשרה למנחי קבוצות
* הוראה מתקנת באנגלית

- מנחר גדול של קורסים בלמידה מרחוק
* תזונה, מזון ומה שביניהם
* פסיכופתולוגיה
* דיאלוגים, נאומים וקונפליקטים
* מבוא לליקויי למידה והתנהגות
* פסיכולוגיה התפתחותית
* התפתחות שפה ותקשורת

תכניות "אופק חדש"
* תכנית לפתוח מקצועי של סגני מנהלים שנה שנייה ואילך במתווה "אופק חדש"

לימודי פנאי/לימודי רשות
* ציור בצבע על בסיס מודל אקדמי

לפרטים על לימודי תעודה והשתלמויות:
08-8588132/151/068/029/060
new.achva.ac.il

